Συναρτήσεις:

Στο Matlab κανείς μπορεί να κατασκευάσει συναρτήσεις. Οι συναρτήσεις, σε αντίθεση με τα απλά προγράμματα, έχουν όνομα και μπορούν να κλιθούν με αυτό σε άλλες συναρτήσεις ή στον κώδικα άλλων προγραμμάτων. Είναι χρήσιμες για διάφορους λόγους, ένας εξ αυτών είναι η δυνατότητα εκτέλεσης ενός αλγορίθμου αναδρομικά.

Η γενική μορφή μίας συνάρτησης χωρίς έξοδο είναι η εξής:

```
function [το όνομα της συνάρτησης] ([Είσοδοι]) [Εντολές] endfunction
```

Η γενική μορφή μίας συνάρτησης με έξοδο είναι η εξής:

```
function [\mu\epsilonταβλητή]=[το όνομα της συνάρτησης]([Είσοδοι]) [Εντολές] return
```

• Συναρτήσεις χωρίς έξοδο: Οι συναρτήσεις αυτές, παρά την παραπλανητική ονομασία τους, μπορούν να έχουν έξοδο, για παράδειγμα υπό τη μορφή κειμένου (λ.χ. μέσω της fprintf). Η έξοδος όμως αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Η sin είναι μία συνάρτηση με έξοδο, γι' αυτό μπορούμε να κάνουμε πράξεις με αυτήν.

```
(\sin(pi/4)-3)/8
ans = -0.28661
```

Αντίθετα, μία συνάρτηση χωρίς έξοδο δεν αναθέτει καμία τιμή στην ans, οπότε δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε εξωτερικά προγράμματα. Παράδειγμα συνάρτησης χωρίς έξοδο είναι η:

```
endwhile
endfunction
```

Σχόλιο: Προσέξτε ότι γίνεται εκτύπωση μηνύματος χωρίς η πληροφορία του πρώτου ή μη πρώτου να αποθηκεύεται κάπου. Επίσης, εδώ τελειώσαμε με endfunction.

Συναρτήσεις με έξοδο: Στις συναρτήσεις με έξοδο αποθηκεύουμε την τιμή της συνάρτησης που θέλουμε να έχουμε ως έξοδο, και η συνάρτηση μας την δίνει όποτε τη ζητήσουμε. Για παράδειγμα, μπορούμε να τροποποιήσουμε την παραπάνω συνάρτηση ώστε να δίνει ως έξοδο (ans) τις τιμές 0 ή 1, αναλόγως αν ο αριθμός είναι σύνθετος ή πρώτος.

Με εφαρμογή της συνάρτησης παίρνουμε:

```
isitprime(80)
ans = 0
isitprime(13)
ans = 1
```

Σχόλιο: Προσέξτε ότι εδώ έχουμε μία μεταβλητή ρ που αποθηκεύει τις τιμές 0 και 1.